

saa er Betænkningen paa dette Punkt af den Beskaffenhed, som jeg har omtalt.

Jeg vender mig nu, med Formandens Tilladelse, til det ærede Medlem for Aarhus Amts nordre Kreds (Sabroe), der jo i Gaar ikke kom til at svare paa de Spørgsmaal, jeg stillede til ham, og da han maa-ske har glemst dem, saa gentager jeg dem. Det ærede Medlem har rettet en Sigtelse — han erklærede i Gaar, at det ikke var nogen Sigtelse, men han har tidligere skrevet paa Tryk, at det var en Sigtelse — det ærede Medlem rettede den Sigtelse, at det var kommet offentligt frem, at der skulde være ydet Generaløjtnant Bahnson et Laan af de Midler, som vare indsamlede til Christiansborg Slots Genopførelse. Jeg kræver her det ærede Medlem til Regnskab for hans Sigtelse og de Konsekvenser, det har, at sligt kastes ud i Befolkningen, som ikke paa alle Punkter kan følge dene Sag, og derfor heller ikke altid kan følge med, naar Sigtelsen falder til Jorden. Jeg kræver ham til Regnskab for disse Ord med følgende Spørgsmaal, som jeg ikke ønsker besvaret med, hvilke andre Laan, den paagældende Mand maatte have faaet, ikke ønsker besvaret med, hvad den Mand har udrettet i sin lange Virksomhed og heller ikke ønsker besvaret med, hvorledes hans pekuniære Forhold ere nu om Stunder, men paa hvilke jeg ønsker klare og bestemte Svar. Spørgsmaalene ere disse: af hvilken af de to Indsamlinger er der givet et Laan af en saadan Størrelse, som af det ærede Medlem nævnt, til den paagældende Mand? Paa hvilket Tidspunkt er dette Laan blevet givet, og paa hvilket Tidspunkt er dette Laan blevet tilbagebetalt? Det sidste vilde jeg ikke have spurgt det ærede Medlem om, hvis han ikke selv offentlig havde udtalt, at Laanet er tilbagebetalt. Det er menneskeligt at tage fejl, og det ærede Medlem kan jo have taget fejl. Der stod i de samme Dage i det samme Blad, hvori det ærede Medlem havde skrevet sin Artikel, en Henvendelse med Navns Underskrift til den ærede Krigsminister, at man ventede, at Ministeren, efter at han var oplyst om, at noget, han havde udtalt, ikke var rigtigt, som Soldat og som Mand af Ære vilde indrømme det. Jeg kan ikke bede det ærede Medlem som Soldat om at gøre den fornødne Afbigt, for saa vidt han maatte erkende, at hans Sigtelse er urigtig, men det er vist ikke uberettiget, at jeg henstiller, om han som Mand af Ære gør den Afbigt, som det er nødvendigt at gøre lige over for de to Komiteer. Andre er der ikke

Tale om i denne Sag, det er dem og deres Forretningsudvalg, der bære det Ansvar, der her er Tale om ved Udlaanet af disse Penge.

Formanden: Jeg har en Fornem-melse af, at Tinget er ved at blive trætt af denne Forhandling, og opfordrer derfor efterfølgende Talere til at udtale sig saa kortfattet som muligt.

Sabroe: Det ærede Medlem, der nu satte sig, ikke alene spurgte mig om, hvad jeg havde ment med et Spørgsmaal, som jeg rettede her under 1ste Behandling af det foreliggende Lovforslag, men han forlangte endogsaa for øvrigt med den, synes jeg, ret uklædelige Overlegenhed, som det ærede Medlem har tillagt sig, ikke alene lige over for mig, men ogsaa over for andre Medlemmer her i Salen, at jeg i hvert Fald ikke skulde svare paa denne eller hin Maade. Det bliver min Sag, hvorledes jeg agter at svare det ærede Medlem. Jeg skal ikke finde mig i, at han retter Spørgsmaal og samtidig tillader sig at forlange en bestemt Form og et bestemt Indhold af det Svar, som jeg muligvis vil give paa dette Spørgsmaal. Jeg har i Realiteten besvaret dette Spørgsmaal, og det er derfor for ham ganske overflødigt at gentage dette Spørgsmaal. Men jeg vil spørge det ærede Medlem, som er Medlem af Komiteen til Genopførelsen af Christiansborg Slot, hvorledes det kan være, at Komiteen for Christiansborg Slots Genopførelse ikke i Aaret 1900 dementerede den Erklæring, som fremkom i Bladet „København“, og som fremkom i en Række af Dagblade hele Landet over, en Erklæring, som gaar ud paa, at vedkommende Komite har udlaant Penge mod Prioritet til Generaløjtnant Bahnson. Det forekommer mig, at det ærede Medlem først maa svare paa, hvorfor man paa det Tidspunkt ikke svarede. Jeg gav i Gaar en Antydning af, at der vare andre Grunde, som gave mig Anledning til, da Spørgsmaalet om Invalidefondens Ophævelse var fremme, at spørge om, hvorvidt der virkelig var nogen Forbindelse imellem det af Centralkomiteen ydede Laan og et eventuelt Laan, som skulde være ydet General Bahnson fra Christiansborg Slots-Komiteen. Jeg fik Lejlighed til i Gaar at antyde, at der vare andre Grunde, som jeg havde til at fremsætte denne Opfattelse og at rette dette Spørgsmaal. Jeg har den Grund, at en Mand — for øvrigt en Mand, som vist staar det ærede Medlem meget nær i po-